

اعزام کند موجود نیست.

۲- کباب‌های لندن:

بالاخره بهار بزرگ از راه رسید و در سال ۱۳۲۷ دورخیز بزرگ ورزش ایران برای جهانی شدن آغاز شد و پروسه‌ی حضور ایران در اولین المپیک (لندن-۱۹۴۸) استارت خورد. ۳۶ ورزشکار و ۱۶ همراه کاروان ایران، از ۲۴ خرداد تا ۲۸ تیر به تکاپو افتادند تا از نخستین آوردگاه المپیک خود سربلند برگردند. همه‌ی امیدها البته به کشتی و وزنه‌برداری بود و رشته‌هایی چون بسکتبال، مشتزنی و تیراندازی نیز برای کسب تجربه اعزام می‌شدند. این درحالی بود که در اردوگاه تیم ایران -واقع در دانشکده‌ی افسری- همه مشوش و ملتهب بودند تا آماده‌سازی ستاره‌های نسل اول ایران برای شرکت در نخستین المپیک، کموکسری نداشته باشد. ابتدا ابوالفضل صدی، رئیس کمیته‌ی المپیک کشور، طی بخشنامه‌ای یازده ماده‌ای، مقررات این اردو را برای ورزشکاران تنظیم و اعلام کرد: «ماده‌ی ۱- قهرمانان باید از کلیه‌ی نظامات اردوگاه پیروی و اطاعت کنند و انجام دستورهای مربیان و سرپرست‌های مربوطه را از تکالیف مسلم‌ی خود بدانند. ماده‌ی ۲- از محوطه‌ی اردوگاه که از شرق به بهداری و غرب و جنوب محدود به خیابان در خروجی دانشکده است، به هیچ وجه تجاوز نکنند و برای استفاده از محل‌های ورزش و حمام که خارج از این محوطه است، باید با هدایت مربی مربوطه و در ساعت معین که زیر نامه قید کردید، اقدام نمایند. ماده‌ی ۳- پوشیدن لباس ورزش فقط مخصوص محل‌های تمرینی است و در خارج از محوطه‌ی اردوگاه باید لباس شخصی تمیز بپوشند و هیچگاه با بدن لخت یا لباس خواب در محوطه‌ی اردوگاه و سفره‌خانه رفت و آمد نکنند. ماده‌ی ۴- در هر حال نزاکت و ادب را رعایت نمایند و مطلقاً از استعمال دخانیات و مشروبات الکلی و هرگونه وسایل قمار اجتناب کنند. ماده‌ی ۵- در تمام اوقات با بهداری اردوگاه در تماس باشند و دستورات پزشک تربیت‌بدنی واحد را رعایت نمایند، خاصه در طرز غذا و استراحت، کاملاً به دستور پزشک عمل نمایند. ماده‌ی ۶- نظافت خوابگاه و نظم تخت‌خواب و البسه و لوازم شخصی و محوطه‌ی اردوگاه را جدا رعایت نمایند، به‌ویژه در نظافت خود و البسه‌ی ورزشی دقت بسیار به عمل آورند. ماده‌ی ۷- آقایان قهرمانان باید توجه داشته باشند که این اردوگاه به‌منظور آسایش و استراحت تشکیل نشده، بلکه بهترین قهرمانان کشور که اصالت شرکت در المپیک جهانی را دارند، به‌خاطر حفظ حیثیت ملی در این اردوگاه گرد آمده‌اند که در نهایت جدیت، تمرینات نهایی خود را بنمایند و از هر چیز -خاصه وقت که بسیار مغتنم است- به‌منظور ترقی امتیازات و ازدیاد تجربه استفاده

کنند. ماده‌ی ۸- روزهای جمعه که به‌عنوان مرخصی حساب می‌شوند، حداکثر استفاده را در این روز برای رفع حوائج و انجام امور شخصی بنمایند. ماده‌ی ۹- در کلیه‌ی اوقات به‌خصوص موقع استراحت یا خاموشی و خواب، احدی از قهرمانان نباید مخل آسایش دیگران باشد و به‌خصوص در طرز گفتار و مصاحبت با یکدیگر، بایستی خیلی دقت نمایند که سبب ناراحتی و رنجش سایرین نشوند. ماده‌ی ۱۰- آقایان افسران و سربازانی که در اردوگاه شرکت دارند، در تمام اوقات که در اردوگاه به‌سر می‌برند، باید با لباس غیرنظامی باشند. ماده‌ی ۱۱- تخلف از این مقررات موجب مسئولیت سخت خواهد بود.

ابوالفضل صدی، در فرم ورودی نفرات اعزامی نوشت «مخارج روزانه‌ی یک نفر ورزشکار، ۲۵ شلینگ (معادل یک چهارم لیره‌ی انگلیس) است که البته موضوع غذا هم باید حل شود و مواد خواربار از سایر کشورها فرستاده شود تا کمکی به کمبود مواد خوراکی در لندن به عمل آید. مخارج مهمانخانه و حمل و نقل، از این مبلغ کسبی مجزا خواهد شد. بخشنامه‌های متفرقه‌ای از طرف کمیته اجرایی لندن درباره‌ی برگزاری مسابقات زیبایی‌انداز در حاشیه‌ی المپیک ۱۹۴۸، دعوت از کاتولیک‌ها برای مراجعه به مراکز مذهبی و همچنین باشگاه‌های سبزی‌خواری و غیره رسیده است که فعلاً احتیاجی نیست و مراجعه نخواهد شد!»

یکی از نگرانی‌های قهرمانان آماتور ورزش ایران در این نکته خلاصه می‌شد که آیا ممکن است غیبت دو ماهه‌ی آنها در محل کار -که تنها محل ارتزاق زندگی خانوادگی‌شان بود- منجر به اخراج یا قطعی حقوقشان شود؟ روز ۲۹ خرداد، سرهنگ محمد دفتری، رئیس فدراسیون کشتی آزاد و فرنگی کشور، طی نامه‌ای به تاریخ ۱۳۲۷/۳/۲۹ از انجمن تربیت‌بدنی کشور خواست تا برای راحتی خیال اعضای تیم ملی کشتی، به ادارات آنها ابلاغ شود تا در خاتمه‌ی اردو، برگ مرخصی رسمی با استفاده از حقوق را صادر کنند: «چون آقایان نامبرده‌ی زیر برای تمرین به اردوی کشتی دعوت شده‌اند تا در صورت موفقیت در مسابقه‌ی نهایی، به المپیک اعزام شوند، خواهشمند است

به فرمان ملوکانه به ادارات مربوطه ابلاغ فرمایند تا در خاتمه‌ی اردو، برگ مرخصی رسمی با استفاده از حقوق مرخصی و انجام امور شخصی بنمایند. ماده‌ی ۹- در کلیه‌ی اوقات به‌خصوص موقع استراحت یا خاموشی و خواب، احدی از قهرمانان نباید مخل آسایش دیگران باشد و به‌خصوص در طرز گفتار و مصاحبت با یکدیگر، بایستی خیلی دقت نمایند که سبب ناراحتی و رنجش سایرین نشوند. ماده‌ی ۱۰- آقایان افسران و سربازانی که در اردوگاه شرکت دارند، در تمام اوقات که در اردوگاه به‌سر می‌برند، باید با لباس غیرنظامی باشند. ماده‌ی ۱۱- تخلف از این مقررات موجب مسئولیت سخت خواهد بود.

دو روز بعد از صدور این نامه بود که بین رئیس فدراسیون کشتی و سرپرست اردو، درگیری پیش آمد. شمس‌الدین شایسته، سرپرست اردو، در نامه‌ای خطاب به رئیس انجمن تربیت‌بدنی و پیشاهنگی، از برخورد خشن رئیس فدراسیون شکوه کرد: «ریاست محترم انجمن ملی تربیت‌بدنی و پیشاهنگی ایران- حسب امر شفاهی از ساعت ۶/۵ صبح روز دوشنبه ۳۱ خرداد ۲۷ در اردوگاه قهرمانی المپیک حاضر شده و به اتفاق سایر همکاران در رفع نقایص و انجام خدمات محوله مشغول شدم، ولی متأسفانه در ساعت چهار بعدازظهر، سرهنگ دفتری، رئیس فدراسیون کشتی آزاد و فرنگی، با حال آمرانه و گفتاری خشن وارد دفتر اردو شدند و با حضور عده‌ای مانند آقایان مهندس صادق، سروان معصومی، یزدانی، بختیار، تقوی و سروان معروفخانی، خطاب به اینجانب مدت شش ساعت به‌هتاک و اهانات بسیار سختی نمودند و منظورشان این بود احدی حق ندارد با کشتی‌گیران تماس بگیرد و خودم شخصاً اختیار و استقلال دارم. البته اینجانب با کمال صراحت پاسخ‌های لازم را دادم و چون به وظایف خود پس از سی سال خدمت آشنا بوده و هستم، به عرض می‌رساند که اوامر موکد ایشان و نظایرشان را اجباری ندارم اطاعت کنم. محض گزارش به عرض رسید.»

کاروان ایران در دانشکده‌ی افسری، اگرچه امکانات فوق‌العاده‌ای در حد کشورهای توسعه‌یافته نداشت، اما برنامه‌ریزی روزانه و هفتگی، برای تمرینات، سینما، تئاتر، شب‌نشینی و آموزش زبان انگلیسی رو به راه بود!

تدریس زبان انگلیسی برای قهرمانان اعزامی به لندن، بر عهده‌ی دکتر علی کنی (رییس وقت فدراسیون فوتبال کشور) بود.

سیس برنامه‌ی اردوگاه المپیک ایران در دانشکده‌ی افسری، به منظور شرکت در المپیک ۱۹۴۸ لندن، از روز شنبه ۲۶ خرداد ۱۳۲۷ چنین اعلام شد: «۱- بیداری، ساعت ۶ صبح ۲- ورزش سبک (نرمش) و استحمام، ساعت ۶/۱۵ تا ۷ صبح ۳- صرف صبحانه، ساعت ۷/۱۵ تا ۸ صبح ۴- درس انگلیسی و سخنرانی، ساعت ۸/۵ تا ۹/۵ صبح ۵- تمرینات اختصاصی و استحمام، ساعت ۱۰ صبح تا ۱۲ ظهر ۶- صرف ناهار، یک بعدازظهر ۷- استراحت اجباری، ساعت ۲ تا ۳ بعدازظهر (از ساعت ۳ تا ۴ بعدازظهر ملاقات با خانواده یا استراحت) ۸- صرف چای، ساعت ۴ تا ۴/۱۵ بعدازظهر ۹- تمرینات اختصاصی زیر نظر مربیان مربوطه، ساعت ۵ تا ۷ بعدازظهر ۱۰- استحمام و استراحت، ساعت ۷ تا ۸ شب ۱۱- صرف شام، ساعت ۸ شب ۱۲- خاموشی و خواب، ساعت ۱۰ شب. توضیح: روزهای دوشنبه از ساعت ۷ بعدازظهر برای سینما و تئاتر یا شب‌نشینی به‌طور دسته‌جمعی اعزام می‌شوند.»

درباره‌ی آموزش زبان انگلیسی نیز رئیس اردوگاه المپیک ایران طی نامه‌ای به وزارت فرهنگ و دکتر علی کنی نوشت: «ساعت درس انگلیسی قهرمانان اعزامی به لندن در اردوگاه المپیک، هفته‌ای سه روز (روزهای یکشنبه، سه شنبه و پنجشنبه) در ساعت ۸/۱۵ الی ۹/۱۵ صبح خواهد بود. با علاقه‌مندی که جنابعالی نسبت به ورزشکاران دارید، متمنی است همه‌ی تدریس انگلیسی آنان را تقبل فرمایید.» در این اردو، ورود و خروج ورزشکاران، تابع قوانین نظامی بود و برای هر مرخصی باید «پروانه‌ی مرخصی موقت» به امضای رئیس اردوگاه و افسر نگهداری صادر می‌شد. همچنین باید از تمام ورزشکاران، معاینه‌ی کامل پزشکی انجام می‌شد تا از سلامت و میزان آمادگی‌شان مطلع شوند. پزشک اردو (دکتر زاهدی) نیز از آزمایشگاه انگل‌شناسی دانشکده‌ی پزشکی تهران خواسته بود تا قهرمانان اعزامی را مورد آزمایش دقیق قرار دهد، اما پزشک آزمایشگاه اعلام کرد که به دلیل نبود برق! در آزمایشگاه، انجام این آزمایش در حال

